

Mark Twain
Tom Sawyer

Tom Sawyer

- ediție bilingvă română-engleză
- variantă prescurtată

Ediția a III-a

Capitolul 1

Mătuşa Polly

— Tom!

Niciun răspuns.

— Tom!

Din nou, niciun răspuns.

— Ce s-o fi întâmplat cu băiatul ăsta? Hei, Tom!

Bătrâna își trase ochelarii mai în jos și se uită prin cameră, pe deasupra lor; apoi și-i ridică din nou și se uită pe dedesubtul lor. Rareori se uita *prin* ei, mai ales când era vorba despre un lucru așa de mărunț ca un băiețel; erau ochelarii ei buni, mândria sufletului ei, și erau făcuți ca să-i ofere „clasă“, nu ca să se folosească de ei. După o clipă de perplexitate, spuse, nu mânioasă, dar destul de tare cât să audă toate mobilele din casă:

— Ei, ascultă aici, dacă pun mâna pe tine, te ...

Se întrerupse, pentru că, între timp, se aplecase și scormonea cu mătura sub pat, ca să-și tragă răsuflarea între două lovituri. Însă nu făcu altceva decât să trezească pisica.

— N-am văzut picior de băiat pe aici!

Se duse spre ușa deschisă, se postă în prag și se uită printre vrejurile de roșii și tufele de ciunăfaie din grădină. Nici urmă de Tom. Atunci își ridică vocea la un unghi calculat în funcție de distanță și strigă:

— Heeei, Tom!

De undeva din spatele ei se auzi un zgomot ușor, iar bătrâna se răsuci destul de repede ca să-l prindă de poalele hainei și să-l oprească din fugă pe băiețel.

— Așa! Trebuia să mă gândesc că ești în cămară! Ce făceai acolo?

— Nimic.

Chapter 1

Aunt Polly

"Tom!"

No answer.

"Tom!"

No answer.

"What's gone with that boy, I wonder? You Tom!"

The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them. She seldom looked through them for so small a thing as a boy, for they were her state pair, the pride of her heart, and were built for 'style' not service. After a moment of perplexity, she said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I say if I get hold of you, I'll –"

She paused, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.

"I never did see the beat of that boy!"

She went to the open door and stood in the doorway, and looked out among the tomato vines and 'jimpson' weeds in the garden. No Tom. So she lifted up her voice at an angle calculated for distance, and shouted:

"Y-u-o-o Tom!"

There was a slight noise behind her, and the old lady turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight. "There! I might a thought of that closet. What you been doing in there?"

"Nothing."

— Nimic! Uită-te la mâinile și la gura ta! Ce-i cu camionul ăla?

— Nu știu, mătușă.

Bătrâna se învârti în loc și-și feri de pericol poalele rochiei. Băiețelul o zbughi, sări peste gardul înalt din scânduri și dispăru. Mătușă Polly rămase mirată preț de o clipă, apoi zâmbi cu blândete.

— Afurisitul, da' io chiar nu mă învăț minte? M-a păcălit de atâtea ori că ar trebui să mă aștept la orice. Numa' că bătrânii îs ai mai mari dintre nătărăi. Da' și el, niciodată nu face aceeași năzbâtie două zile la rând; de unde să știe omu' ce-o să-i mai treacă prin cap? Știe până unde să întindă coarda ca să nu mă scoată din sărite și știe cum să mă îmbuneze ori să mă facă să râd, și tot așa, iar io nu po' să dau în el. Nu-mi fac datoria cu băiețasu' ăsta, Dumnezeu știe că ăsta-i adevărul. Bătaia e ruptă din rai, așa scrie la carte. Fac păcate și sufăr, și pentru mine și pentru el, știu asta. E zvăpăiat foc, da' răspund pentru el! E băiatu' lu' soră-mea care-a murit, biata de ea, și nu mă lasă inima să-l plesnesc. De câte ori scapă nepedepsit, îmi fac muștrări de conștiință, da' când dau în el mi se rupe inima. Ei, Doamne, omu' născut din femeie are viață scurtă și amărâtă, bine zice Scriptura. O să tragă chiulul în după-masa asta, iar eu am să-l pedepsesc. E tare greu să-l faci să muncească sâmbăta, când toți băieții au liber, da' el urăște munca ceva de speriat, iar io trebuie să-mi fac datoria, măcar în parte, altfel stric copilul de tot!

Într-adevăr, Tom a tras chiulul și s-a distrat de minune.

“Nothing! Look at your hands and your mouth. What is that truck?”

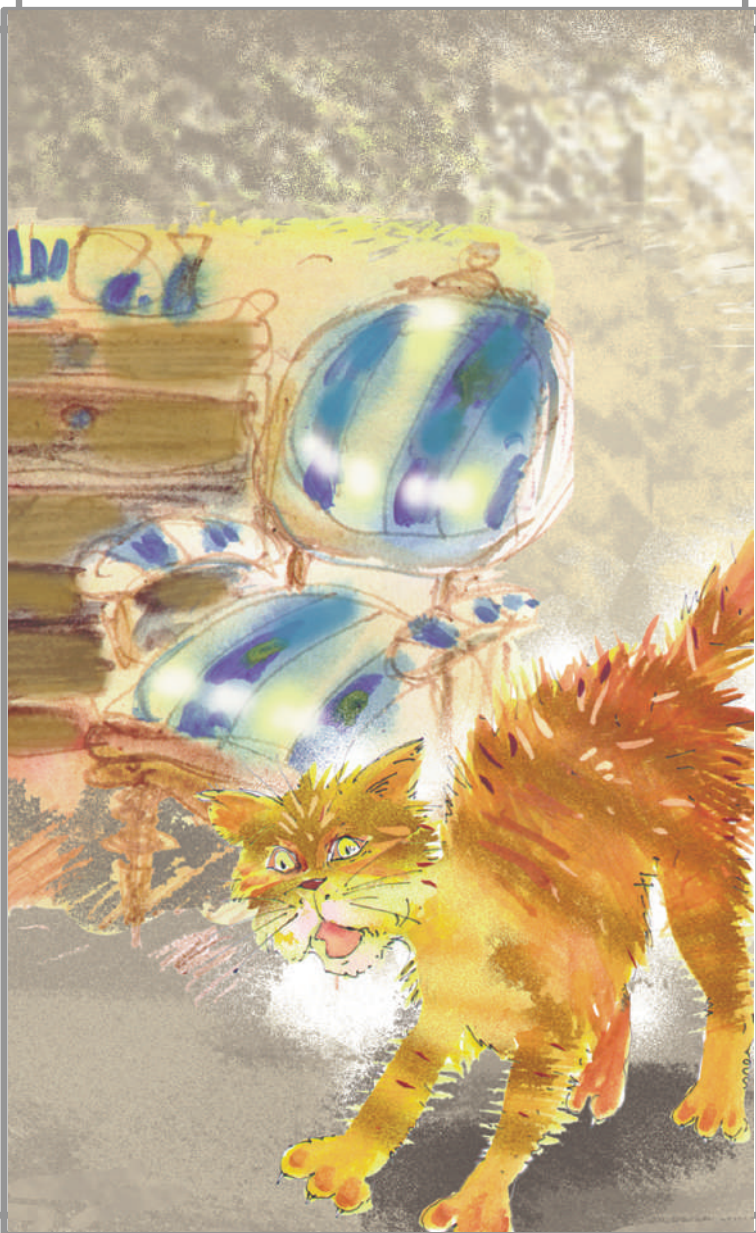
“I don’t know, Aunt.”

The old lady whirled round, and snatched her skirts out of danger. The lad fled on the instant, scrambled up the high board-fence, and disappeared over it. His Aunt Polly stood surprised a moment, then broke into a gentle laugh.

“Hang the boy, can’t I never learn anything? Ain’t he played me tricks enough like that for me to be looking out for him by this time? But old fools is the biggest fools there is. But, my goodness, he never plays them alike two days, and how is a body to know what’s coming? He ‘pears to know just how long he can torment me before I get my dander up, and he knows if he can make out to put me off for a minute or make me laugh, it’s all down again, and I can’t hit him a lick. I ain’t doing my duty by that boy, and that’s the Lord’s truth, goodness knows. Spare the rod and spoil the child, as the good book says. I’m a-laying up sin and suffering for us both, I know. He’s full of the old scratch, but laws-a-me! He’s my own dead sister’s boy, poor thing, and I ain’t got the heart to lash him, somehow. Every time I let him off, my conscience does hurt me so; and every time I hit him my old heart most breaks. Well-a-well, man that is born of a woman is of few days and full of trouble, as the Scripture says, and I reckon it’s so. He’ll play hookey this afternoon, and I’ll punish him. It’s mighty hard to make him work Saturdays, when all the boys is having a holiday, but he hates work more than he hates anything else, and I’ve got to do some of my duty by him, or I’ll be the ruination of the child.”

Tom did play hookey, and he had a very good time.

S-a întors acasă cu puțin înainte de cină, atât cât să aibă timp să-l ajute pe Jim, băiețelul negru, să crape lemnele pentru a doua zi și să facă surcele – cel puțin a ajuns la vreme ca să-i povestească lui Jim despre năzdrăvăniile lui, lăsându-l pe acesta să facă mai toată treaba. Sid, fratele mai mic al lui Tom (de fapt, frate vitreg), terminase deja ce avea de făcut (să adune vreascuri), pentru că era un băiețel liniștit, nu unul pus pe șotii. Tom mânca și, dacă tot avea ocazia, sterpelea din zahăr, iar mătușa Polly îi puneă tot felul de întrebări viclene, foarte profunde, cu intenția de a-l face să se dea de gol.

— Tom, a fost cam cald azi la școală, așa-i? îi zise ea.

— Mda.

— Foarte cald, nu?

— Mda.

— Și nu ți s-a făcut chef să înoți, Tom?

Un fulger de spaimă îl străbătu pe Tom – o urmă de bănuială care îi strică buna dispoziție. Se uită cu luare-aminte la mătușa Polly, dar pe chipul ei nu se citea nimic, așa că zise:

— Mm, nu – adică, nu prea.

Bătrâna întinse mâna și pipăi cămașa lui Tom.

— Văd că acum nu ți-e prea cald, îi spuse.

Se feliită în gând pentru că descoperise că aceasta era uscată, fără să știe nimeni că exact asta fusese intenția ei. Cu toate astea, Tom știa acum dincotro bătea vântul. Știa cam care era următoarea mișcare.

— Unii dintre noi ne-am dat cu apă pe cap – uite, am și acum părul nițel ud.

Mătușa Polly se supără când își dădu seama că uitase de acest amănunt doveditor și fusese păcălită. Apoi îi veni o altă idee: